

ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಡಿಕಂಡಿಶನ್ ಮಾಡಿಕೋ. ಆಕಾಶದಿಂದ ಹಾರಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು, ಪ್ಯಾರಾಸೇಲಿಂಗ್ ಮಾಡು, ಜಿಪ್ಸಲೈನಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾರು' ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಇರಲಿ ಎಂದು ಒಂದೆರಡು ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ಪಾ, ಹನೂಮಂತನಂತೆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾರಿದಾಗ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವಷ್ಟು ಭಯವಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಕನಸುಗಳು ಬೀಳುವುದು ಕಮ್ಮಿಯೇನಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ನನ್ನ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಾಗ ಹದ್ದಿನಂತೆ, ಗರುಡನಂತೆ ನಭೋಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ವಿಮಿಳಗೊಂಡು ತೇಲುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯಂತೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಯಾರದಾದರೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಅವರನ್ನು ದಾಟಿ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೂರೋ ನಾಲ್ಕೋ ಅಡಿ ಹಾರುತ್ತೇನೆ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾನು ಟ್ರಾಪಿಕ್ ಇರುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಜನ, ವಾಹನಗಳು ಅಡ್ಡಬಂದಾಗ ಟಿಕ್ ಎಂದು ಹಾರುತ್ತೇನೆ. ಹಾರಿದ ತಕ್ಷಣ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದಾಗ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಹಾರುವ ನನಗೆ ಒಂದು ಭೌತಿಕ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿಬಜಾರಿನಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನಾನು ಎಂದೂ ಕಂಡೇ ಇರದ ಸ್ಪಿಟ್ಟರ್ಲೆಂಡ್ (ಹಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡು ಕಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸ್ಪಿಟ್ಟರ್ಲೆಂಡ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹೆಸರಿನ ಬೋರ್ಡುರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ). ನಂತರ ಅಲಾಸ್ಕಾ, ಬದರಿ, ಮಾಸ್ಕೋ - ಹೀಗೆ ತಲೆಬುಡವಿಲ್ಲದ ಕನಕೈವುಗಳು.

ಆದರೆ, ಒಂದಂತೂ ನಿಜ. ಎಲ್ಲಿ ಓಡಿದರೂ, ಹಾರಿದರೂ ರಸ್ತೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಎಂದೂ

ಮೀರಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪು ದೀಪವಿದ್ದರೆ, ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬಲಕ್ಕೆ ಕೈತೋರಿಸಿ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಪಕ್ಕದ ಲೇನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆಯೂ ನಿಯಂತ್ರಿತ ವೇಗವನ್ನು ಮೀರಿಲ್ಲ. ಎಂದಾದರೂ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರಿದಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಧೂಪ್ ಎಂದು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೇನೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ, ನನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಂಚದಿಂದ.

ಬಹಳಬಾರಿ ಮೈಬೆವತು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆಯಾದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೈಬೆವರುವುದು ಏಕೆ?

ಇದೇನು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿರಬಹುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅತ ಒಂದು ದಿನ ಅತನ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ಕರೆದು ಮುಂದೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ, ಹರೆಯ, ಯೌವನ, ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಲಾಡಿ, ಇದು ನನ್ನ ಸುಪ್ತಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಲು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಹಂ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಪ್ರತೀಕ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ. ಬಾಲಕನಾಗಿ ನನ್ನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರುವ ನನ್ನ ಆಸೆಗಳು ನೆರವೇರದೇ ಇದ್ದುದರ ಕಾರಣ ಈಗ ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರುವ ಕನಸುಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶೋಷಣೆ ಎಷ್ಟು ಘೋರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಈಗಲೂ ಆ ಹೊಡೆತದಿಂದ ನನಗೆ ಹೊರಬರಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಎತ್ತರ ಏರಲಾಗದ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ರೂಪಾಂತರಹೊಂದಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಒಂದೇ ಬೀಳಿಗೆ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ.

ನಮ್ಮಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಪೈಮರಿ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. 'ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಪಿಗೆ' ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದಾಗ ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿದ್ದು, ದಿಕ್ + ಅಂತ ಗುಣಸಂಧಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದ ಕಸ್ತೂರಯ್ಯ ಮಾಸ್ತರು, ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಏಳನೇ ಡೆನ್ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪ್ರಮೋದ - ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಐವತ್ತರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲೂ ಪದೇ ಪದೇ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯಾಗಿ